

Sygnatura akt III C 675/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 25 października 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Głogowska

Protokolant: Angelika Kalmus

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2016 r. w Szczecinie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W.

przeciwko S. Z.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą we W. na rzecz pozwanego S. Z. kwotę 2.456,98 zł (dwóch tysięcy czterystu pięćdziesięciu sześciu złotych i dziewięćdziesięciu ośmiu groszy) plus podatek VAT w stawce 23 % wynoszący 565,10 zł (pięćset sześćdziesiąt pięć złotych i dziesięć groszy), to jest łącznie kwotę 3.022,08 zł (trzech tysięcy dwudziestu dwóch złotych i ośmiu groszy) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej pozwanemu przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Sygn. akt III C 675/16

UZASADNIENIE

wyroku w postępowaniu zwykłym

Pozwem z dnia 17 lutego 2015 r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą we W. zażądał zasądzenia od pozwanego S. Z. na rzecz powoda kwoty 44.227,40 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 2.400 zł.

W uzasadnieniu żądania wskazano, że pozwany nie wywiązał się z zawartej z poprzednikiem prawnym powoda umowy bankowej i z tego tytułu powstało zadłużenie w dochodzonej pozwem kwocie. Jak podniesiono, dowodem istnienia zobowiązania i jego wysokości jest wyciąg z ksiąg rachunkowych powoda podpisany przez upoważnione osoby i opatrzony odpowiednią pieczęcią.

Pozwany S. Z. wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, uzupełniony przez ustanowionego dla niego pełnomocnika z urzędu. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów udzielonej pozwanemu z urzędu pomocy prawnej, nieopłaconej w całości ani w części, wg załączonego następnie spisu kosztów. Pozwany podniósł zarzut niewykazania istnienia roszczenia co do zasady i co do wysokości, niewykazania przejścia uprawnień, zakwestionował spóźnione dowody strony powodowej, w tym m.in. kserokopię umowy pożyczki, która nie posiada nawet waloru dokumentu prywatnego oraz zgłosił zarzut przedawnienia (cofnął tylko wniosek o przesłuchanie pozwanego na okoliczność przedawnienia roszczenia k. 117).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej powoda z dnia 10 lutego 2015 r. wskazano, że zobowiązanie dłużnika S. Z. wynikające z umowy pożyczki z dnia 30 lipca 2008 r. wynosi 24.579,50 zł z tytułu należności głównej i 19.647,90 zł z tytułu odsetek.

Dowód: wyciąg k. 9.

Umowa przelewu wierzytelności z dnia 27 września 2013 r. zawarta pomiędzy (...) Bank (...) S.A. a powodem wskazywała, że wierzytelności określone w załączniku nr 5 przechodzą na Fundusz pod warunkiem zapłaty pierwszej raty ceny. Nie dołączono dowodu zapłaty ceny.

Dowód: umowa przelewu k. 10-13.

Przeciwko pozwanemu było prowadzone postępowanie egzekucyjne z wniosku (...) Bank (...) S.A. na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego z dnia 25 stycznia 2012 r. zaopatrzonego w klauzulę wykonalności postanowieniem z dnia 26 listopada 2012 r., umorzone postanowieniem z dnia 23 października 2013 r. wobec bezskuteczności egzekucji. Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny k. 104-107, postanowienie k. 108, 109.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się nieuzasadnione.

Powód wywodzi roszczenie z umowy pożyczki oraz z umowy cesji.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na stronie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Powód winien wykazać istnienie stosunku podstawowego, wysokość zobowiązania pozwanego, a także fakt następstwa prawnego.

Dowody przedłożone przez stronę powodową na okoliczność istnienia stosunku podstawowego to kserokopia umowy z dnia 30 lipca 2008 r. (k. 101-103), a także odpisy dokumentów dotyczących prowadzonego przez bank postępowania egzekucyjnego (k. 104-109). Z kolei na fakt przejścia uprawnień powód przedłożył umowę cesji (k. 10-13), w której strony postanowiły, że przejście wierzytelności następuje pod warunkiem, wyciąg z elektronicznego załącznika do umowy cesji (k. 14), kopię pism do pozwanego bez dowodu nadania ani doręczenia (k. 15-16, 110), a także odpis załącznika nr 5 do umowy cesji (k. 111-113).

Zdaniem sądu, dowody zaoferowane przez powoda nie stanowią podstawy do przyjęcia, że na pozwanym ciąży dług z tytułu umowy pożyczki oraz jego wysokość.

Kserokopia złożonej do akt umowy pożyczki nie stanowi dowodu z dokumentu, a kodeks postępowania cywilnego nie zna dowodu z kserokopii dokumentu. Brak zatem podstaw do przyjęcia istnienia i wysokości zobowiązania pozwanego wobec wierzyciela pierwotnego. Bankowy tytuł i prowadzone na jego podstawie postępowanie egzekucyjne nie dowodzi istnienia i wysokości zobowiązania, gdyż postępowanie egzekucyjne nie jest postępowaniem rozpoznawczym. Bankowy tytuł stanowił li tylko przywilej banków ułatwiający prowadzenie egzekucji, natomiast w postępowaniu cywilnym o zapłatę strona ma obowiązek wykazać podnoszone fakty dowodami właściwymi dla tego postępowania, czyli dokumentami źródłowymi, skoro strona pozwana zakwestionowała okoliczności podnoszone przez powoda. Z kolei, wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu ma jedynie walor dokumentu prywatnego w sporze z konsumentem, a więc również nie dowodzi istnienia i wysokości zobowiązania. Dalej, strona powodowa nie wykazała przejścia uprawnień z wierzyciela pierwotnego na powoda, gdyż umowa została obwarowana warunkiem, którego ziszczenia się (zapłaty pierwszej raty ceny) powód nie wykazał.

Dodatkowo, wobec zgłoszonego przez pozwanego zarzutu przedawnienia wskazać trzeba, że roszczenia z działalności gospodarczej przedawniają się z upływem lat trzech (art. 118 k.c.). Powód nie wykazał ani istnienia, ani wymagalności roszczenia. W szczególności nie przedłożył dokumentu poprzednika prawnego wskazującego na termin wypowiedzenia umowy pożyczki, od którego upływu pożyczka byłaby w całości wymagalna i od której to daty biegłby termin przedawnienia. Jedynymi danymi są te z bankowego tytułu egzekucyjnego, mianowicie okoliczność, że już 25 stycznia 2012 r. (k. 104) został on wystawiony. Gdyby powód wykazał istnienie stosunku podstawowego, wówczas bankowy tytuł egzekucyjny mógłby subsydiarnie posłużyć (wobec braku innych danych) do ustalenia, że najpóźniej w dacie jego wystawienia wierzytelność osiągnęła stan wymagalności. Co za tym idzie, od daty wystawienia bankowego tytułu należałoby obliczyć trzy lata (a więc do 25.01.2015 r.), po upływie których wierzytelność uległaby przedawnieniu. Pozew złożony w niniejszej sprawie w dniu 17 lutego 2015 r. dotyczyłby roszczenia już przedawnionego. Zauważyć bowiem należy, że czynności podejmowane w postępowaniu egzekucyjnym na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego nie powodują przerwy biegu przedawnienia dla następcy prawnego wierzytelności nie będącego bankiem, na co wprost wskazał Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 29 czerwca 2016 r. sygn. akt III CZP 29/16, a co sąd orzekający w niniejszej sprawie w pełni podziela. Podsumowując, gdyby wierzytelność powoda wobec pozwanego istniała, uległaby przedawnieniu przed wytoczeniem powództwa w rozpoznawanej sprawie.

Mając na uwadze przytoczone wyżej okoliczności, powództwo podlegało oddaleniu, o czym orzeczono, jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w pkt II wyroku oparto na treści art. 98 § 1 i 3 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego przyznanych od powodowej strony przegrywającej na rzecz pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika z urzędu ustalono na poziomie stawki minimalnej, określonej w § 6 pkt 5 w zw. z § 2 ust. 3, § 15 pkt 1 i 2 oraz § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r., poz 490 ze zm.), uwzględniając niezbędne wydatki pełnomocnika objęte złożonym do akt spisem kosztów.